

εἰς τὴν Αἴγυπτον τὸ πάλαι ἐτιμῶντο ὡς εὐεργέται τοῦ τόπου.

Τῆς συμπαθοῦς διαθέσεως ταύτης τῶν Τούρκων ὡς πρὸς τὰ ζῶα θρυλλοῦνται διάφορα διηγήματα, ἐν οἷς καὶ τὸ ἐξῆς, ἀποδιδομένον παρά τινων μὲν εἰς Σουλτάν-Μουράδ τὸν Δ', παρ' ἄλλων δὲ εἰς ναυάρχον τινα (καπετάν-πασσάν), ὅστις, περιπολῶν ποτε τὴν πόλιν τῆς Χίου, ἤρρωτήσε τίνος ἦσαν τέσσαρα-πέντε κάτισγνα θανάρια, τὰ ὁποῖα, φορτωμένα πέτρας, εἶδε νὰ στέκωσι δεδεμένα εἰς οἰκίας τινὸς τὴν θύραν, καὶ μαθὼν ὅτι οἱ κύριοι αὐτῶν ἐγευράτιζον ἐκεῖ πλησίον, ἐξηκολούθησε τὴν περιουσίαν του· ἀλλ' ἐπιστρέφων εἶδεν ἀκόμη δεμένα εἰς τὸ αὐτὸ μέρος τὰ ἄθλια ἐκεῖνα ζῶα. Προσκαλέσας τότε τοὺς κυρίους αὐτῶν, τοὺς εἶπεν ὅτι, ἀφοῦ ἔφαγον αὐτοὶ, δίκαιον ἦτο νὰ φάγωσι καὶ οἱ ὄνοι τῶν. Οἱ χωρικοὶ ἤθραν εὐλογωτάτην τὴν πρότασιν· ἀλλ' ἀπόρησαν ὅταν ὁ Πασσάς ἐπρόσθεσεν, ὡς ἐπίσης δίκαιον, ὅτι ἐν ὄσφ τὰ ζῶα τρώγουσι, νὰ περιμένωσιν αὐτοὶ ὄρθιοι πρὸ τῆς θύρας, φορτωμένοι τὰ σαγμάρια ἐκείνων.

Γνώμαι καὶ σκέψεις ἠθικαὶ τοῦ δουκὸς

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωχιού.]

81.

Οὐδὲν ἄλλο δυνάμεθα νὰ ἀγαπήσωμεν, εἰμὴ ὅ,τι εἰς ἡμᾶς ἀναφέρεται. Χάριν δὲ τῶν ἡμετέρων ὀρέξεων καὶ τῶν ἡμετέρων ἠδονῶν προτιμῶμεν ἡμῶν αὐτῶν τοὺς φίλους ἡμῶν. Ἐν τούτοις ὅμως ἐπὶ μόνῃς ταύτης τῆς προτιμήσεως σφρίζεται ἡ ἀληθὴς καὶ τελεῖα φιλία.

82.

Διαλλαττόμεθα πρὸς τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν, τῆς καταστάσεως ἡμῶν τὴν βελτίωσιν ἐπιζητοῦντες, καταπεπονημένοι ἐκ τοῦ κατ' αὐτῶν πολέμου, καὶ δυστυχῆ συμπτώματα φοβούμενοι.

83.

Ἡ κοινῶς λεγομένη φιλία ἐταιρία τις εἶναι, καὶ θεραπεία συμφερόντων ἀμοιβαίων, καὶ ὑπηρετημάτων ἀνταμοιβῆ· ἐνὶ δὲ λόγῳ, ἐμπόριον εἶναι ἡ φιλία, εἰς ἧ ἡ φιλαυτία πάντοτε ἐπιδιώκει μικρὸν ἢ μέγα κέρδος.

84.

Αἰσχροτέρα εἶναι ἡ πρὸς τοὺς φίλους ἡμῶν δυσπιστία τῆς ἐξ αὐτῶν ἀπάτης.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Γυνὴ τις ἐκλιπεύθη ὡς μάρτυς ἐν τῷ δικαστηρίῳ.

- Πῶς ὀνομάζεσαι ; εἶπεν αὐτῇ ὁ πρόεδρος.
- Τριανταφυλλιά.
- Πόσους χρόνους ἔχεις ;
- Τριάντα.
- Πάρε ὄρκον . . .

— Ὅρκον δὲν παίρνω, μόνον βάλε 32.

— Πάρε ὄρκον ὅτι θὰ εἰπῆς τὴν ἀλήθειαν.

— Ὅρκον! . . . ὄχι . . . βάλε 35 καὶ εἶνε ἀλήθεια.

— Καλὰ, γυναῖκα, πάρε τώρα ὄρκον.

— Οὐφ! . . . μ' ἐπάθιασες . . . γράψε 40 καὶ παίρνω καὶ ὄρκον.

Ἡ ἀγαθὴ Τριανταφυλλιά ἐνόμιζεν ὅτι ὁ ὄρκος ἀπέβλεπε τὴν ἡλικίαν τῆς.

Ἐπεθύμουν πολὺ νὰ ἦμαι βιβλίον, ἔλεγέ ποτε γυνὴ πρὸς τὸν σύζυγόν τῆς, ὅστις ἔπερα τὸν καιρὸν του ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ του.

— Καὶ διατί, φιλότατη;

— Διότι εἶσαι πάντοτε πλησίον τῶν βιβλίων.

— Καὶ ἐγὼ θὰ τὸ ἐπεθύμουν, ὑπὸ τὸν ὄρον ὅμως νὰ ἦσο ἡμερολόγιον ὅπερ κατ' ἔτος ἀλλάζομεν.

Ἐκ τῆς συζυγικῆς ταύτης ἀπαντήσεως οἱ παροιμιολογοὶ παράγουσι τὴν ἐξῆς γαλλικὴν παροιμίαν :

«Γυνὴ καὶ Καζαμίας καλὰ μόνον δι' ἓνα χρόνον» (Une femme et un almanach ne valent que pour une année.)

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * Τὰ γελοιωδέστερα ἔθιμα καὶ οἱ ἀνοητότεροι τύποι ἐπικρατοῦσιν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ῥήτου «Τοιαύτη εἶναι παρ' ἡμῖν ἡ συνήθεια». Οὕτω ἀπεκρίνοντο καὶ οἱ ἄγριοι τῆς Ἀμερικῆς εἰς τοὺς Εὐρωπαίους ἐρωτῶντας διατί ἀνθρωποφαγοῦσι.

* * * Ὅταν ἡ πτωχεία εἰσέρχεται διὰ τῆς θύρας, φεύγει ἡ εἰρήνη διὰ τοῦ παραθύρου.

* * * Ὅ,τι εἰς τὰς γυναῖκας ἡ αἰδώς, τοῦτο εἰς τὰ ἔθνη ἡ ἀνεξαρτησία.

* * * Ἡ προσήκουσα ἀνατροφή τῆς νεότητος εἶνε ἡ πρώτη βάσις τῆς εὐδαιμονίας.

* * * Ὁ φθόνος εἶνε ἕλκος τῆς ψυχῆς.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἐπίκαιρον νομίζομεν κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, ὅτε οἱ κατάρροι καὶ αἱ βρογχίτιδες εἰσὶ συνηθέστατοι, νὰ σημειώσωμεν τὸ ἐπόμενον θεραπευτικὸν μέσον, τὸ ὁποῖον μεταχειρίζονται οἱ Ἑλβετοὶ ὄρεινοί, οἵτινες ὡς κυνηγοὶ πολλὰ ὑφίστανται ἠναγκασμένοι ἐν καιρῷ δριμυτάτου χειμῶνος νὰ διατρέχωσιν εἰς τὰ χιονοσκεπῆ αὐτῶν ὄρη.

Ἀνάλυσον βράζων αὐτὸ ἐντὸς γάλακτος τεμάχιον χυλίσματος γλυκυρρίζης (Μιὰν μπαλί), πρόσσεχε δὲ, νὰναβράσῃ τὸ γάλα δις ἢ τρις καὶ ἐπὶ πολὺ. Εἰς τὸ κράμα τοῦτο πρόσθεσον ἀκολούθως ἐν ποτήριον ῥωμίου. Ἡ ἐνέργεια τοῦ φαρμάκου τούτου, πινομένου τὴν ἑσπέραν πρὸ τοῦ ὕπνου, γίνεται καταφανῆς εὐθὺς τὴν ἐπαύριον κατὰ τὴν ἐξέγερσιν.